

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci:

žalobce: **V. T. H.**

zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
se sídlem AK Brno, Milady Horákové 13

proti

žalované:

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,
doručovací adresa P.O. BOX 21/OAM 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2025, čj. MV-51259-7/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 10. 6. 2025, čj. MV-51259-7/SO-2025, je nicotné.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení v částce ve výši 13.140 Kč k rukám jeho zástupce, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná prohlásila za nicotné ve smyslu § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu, které vydalo oddělení cizinecké policie,

Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové dne 7. 12. 2006 pod sp. zn. SCPP-05325/HK-II-CI-2006, formou průkazu o povolení k pobytu č. xx na jméno N. A. T., nar. xx, státní občan Vietnamské socialistické republiky.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému a přiznání nákladů řízení.
3. Žalobce předně namítl, že není zřejmé, podle kterého odstavce ustanovení § 77 správního řádu považuje žalovaná rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu za nicotné. To je dle jeho názoru významné z toho důvodu, že nicotnost podle odstavce 2 uvedeného zákona vyslovuje soud, a nicotnost dle odstavce 1 vyslovuje nadřízený orgán správního orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. V daném případě se jedná o rozhodnutí cizinecké policie a není zřejmé, jak má z ustanovení § 170a/1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“),
4. vyplývat věcná příslušnost Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízeného orgánu cizinecké policie. Podle žalobce není žalovaná k vyslovení, popřípadě prohlášení nicotnosti, v tomto případě věcně příslušná.
5. Žalobce dále namítl, že jeho rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu není nicotné, i když v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu vystupoval jako žadatel pod jinou totožností. I z argumentace uvedené v napadeném rozhodnutí vyplývá, že to byl skutečně ve fyzickém smyslu osobně on, kdo si pro sebe vyřizoval povolení k trvalému pobytu pod jinou totožností a toto povolení k pobytu jemu osobně ve fyzickém smyslu bylo uděleno. Podstatné přitom je, kdo fyzicky v řízení jako účastník vystupuje, nikoli jakou totožnost používá. Práva a povinnosti vyplývajícího z rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu náleží jemu a nikoli jiné osobě, jejíž totožnost používal a která se řízení nijak neúčastnila a nebyla účastníkem řízení ve smyslu správního řádu. Podstatné je, že rozhodnutí vydané cizinci pod jinou totožností není nicotné. Nicotné proto nemůže být ani povolení k trvalému pobytu, které pod jinou totožností získal žalobce. Dodal, že N. A. T., nar. xx, účastníkem řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu nikdy nebyl, protože žádost nepodal. Žádost podal žalobce, který tak byl účastníkem řízení a kterému bylo povolení k pobytu vydáno, byť vše činil pod jinou totožností.
6. Dále žalobce namítl, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné. Ve věci totiž žalované prostřednictvím právního zástupce zaslal dne 4. 4. 2025 vyjádření, jehož obsah byl v podstatě shodný se žalobními body. Žalovaná však na toto jeho vyjádření nijak nereagovala a jeho existenci v napadeném rozhodnutí ani nezmiňuje.

III. Vyjádření žalované k žalobě

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, spisový materiál a navrhla zamítnutí. Uvedla, že dne 24. 3. 2025 obdržela podnět odboru azylové a migrační politiky, oddělení bytového správního řízení pro Královohradecký kraj, a to s návrhem na prohlášení nicotnosti rozhodnutí oddělení cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, ze dne 7. 12. 2006, kterým byl povolen trvalý pobyt na území České republiky osobě N. A. T., nar. xx, státnímu občanu Vietnamské socialistické republiky. V rámci řízení vedeného pod sp. zn. SCPP-05325/HK-II-CI2006 byl namísto písemného vyhotovení

rozhodnutí vydán průkaz o povolení k pobytu. Nicotnost tohoto rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu je spatřována v tom, že cizinec, který skutečně žádost podal a následně průkaz převzal, nebyl N. A. T., nar. xx, ale V. T. H., nar. xx.

8. Žalovaná uvedla, že zahájila správní řízení podle ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu a rozhodnutím ze dne 10. 6. 2025, čj. MV- 51259-7/SO-2025, prohlásila ve smyslu ustanovení § 77 správního řádu za nicotné rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu vydané osobě N. A. T., nar. xx, vedené pod sp. zn. SCPP-05325/HK-II-CI-2006.
9. Žalovaná setrvala na názoru, že napadené rozhodnutí je zákonné a správné, odmítla námitky uvedené v žalobě a navrhla její zamítnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem a za podmínek stanovených ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. a současně ve smyslu ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. O věci usoudil následovně.
11. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalovaná obdržela dne 24. 3. 2025 podnět odboru azylové a migrační politiky, oddělení pobytového správního řízení pro Královohradecký kraj s návrhem na prohlášení nicotnosti rozhodnutí oddělení cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, ze dne 7. 12. 2006, kterým byl povolen trvalý pobyt na území České republiky státnímu občanu Vietnamské socialistické republiky N. A. T., nar. xx. Ve spise jsou založeny listiny, které byly současně se žádostí ze dne 20. 11. 2006 o povolení trvalého pobytu předloženy oddělení cizinecké policie Hradec Králové.
12. Dále je ve spise založen znalecký posudek Policie České republiky Kriminalistického ústavu Praha ze dne 31. 7. 2018 k identitě cizinců N. A. T., nar. xx, a V. T. H., nar. xx, přípis ze dne 6. 12. 2023 (odpověď na žádost o součinnost) oddělení pobytových agend, odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, jehož přílohu tvořil zmíněný znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví antropologie, jehož výsledkem bylo zjištění, že osoby V. T. H., nar. xx, a N. A. T., nar. xx, jsou jedna a tatáž osoba.
13. Jsou zde založeny i další písemnosti z řízení vedeného Krajským ředitelstvím policie Královéhradeckého kraje, odborem cizinecké policie, pod čj. KRPH-59810/ČJ-2023-050026-SV-50A. Jednalo se mimo jiné o úřední záznam této policejní složky ze dne 16. 1. 2019 ke zjištění druhé identity cizince V. T. H. a kopie písemností z materiálů cizinecké evidence k osobě V. T. H., nar. xx, na kterých se nachází fotografie, které byly zaslány ke znaleckému zkoumání na Kriminalistický ústav Praha.
14. V nyní posuzované věci žalovaná napadeným rozhodnutím prohlásila nicotnost rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu, které vydalo oddělení cizinecké policie, oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové dne 7. 12. 2006 pod sp. zn. SCPP-05325/HK-II-CI2006, na jméno N. A. T., nar. xx.
15. Dle ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu platí, že *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí*

zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

16. Dle odst. 2 téhož ustanovení *nicotnost zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal, a to kdykoliv; jestliže správní orgán dojde k závěru, že jiný správní orgán učinil úkon, který je nicotným rozhodnutím, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k prohlášení nicotnosti.*
17. Dle ustanovení § 76 odst. 2 věty první s. ř. s. *zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu.*
18. Předně krajský soud poznamenává, že k nicotnosti správního rozhodnutí přihlíží soud z úřední povinnosti, tj. i za situace, kdy ji žalobce sám nedovozuje (viz § 76 odst. 2 s. ř. s.). Posouzení této otázky tak není závislé na námitkách účastníka řízení, případně na jejich rozsahu či obsahu, uvedenou otázku zkoumá soud sám ze všech hledisek připadajících v úvahu. V dané věci žalobce navrhoval zrušení rozhodnutí žalované jako nezákonného (nikoliv vyslovení nicotnosti), byť současně v rámci jednoho žalobního bodu (v němž namítal, že není zřejmé, dle kterého ustanovení § 77 správního řádu žalovaná nicotnost vyslovila), a stručně uvedl, že žalovaná není k vyslovení této nicotnosti věcně příslušná.
19. Jak je uvedeno výše, žalovaná napadeným rozhodnutím prohlásila nicotnost rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu, které vydalo oddělení cizinecké policie, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové dne 7. 12. 2006.
20. Strukturu a řízení Policie ČR v roce 2006 (až do roku 2008) upravoval zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Z jeho ustanovení § 2 vyplývalo, že Policii ČR tvoří útvary, které jsou součástí organizační struktury řízené Policejním prezidiem. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, platný a účinný od roku 2009, pak potvrdil kontinuitu řízení, jeho ustanovení § 5 a § 6 stanoví organizační strukturu policie. V případě rozhodnutí vydaného oblastním ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie v roce 2006 bylo jeho nadřízeným správním orgánem Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, tj. celostátní útvar Policie ČR s řídící, metodickou a kontrolní působností nad oblastními ředitelstvími. V roce 2011 byla oblastní ředitelství reorganizována na krajské odbory. V současnosti je oddělení cizinecké policie součástí oblastního ředitelství, které spadá pod Ředitelství služby cizinecké policie, což je i nadále útvar s celostátní působností.
21. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (tj. žalovaná) byla zřízena novelou zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 427/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011, a to § 170a zákona o pobytu cizinců. Jedná se o specifický správní orgán, který má trojí postavení, je nadřízeným správním orgánem Ministerstva vnitra ve věcech, kde OAMP rozhoduje v prvním stupni, je podřízený ministru vnitra a je organizační součástí Ministerstva vnitra s nezávislým rozhodováním.
22. Rozhodnutí vydaná oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie v roce 2006 tedy spadala tehdy pod jiný systém správního řízení, přičemž Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nemůže být v postavení nadřízeného orgánu ve vztahu k rozhodnutím vydaným před svým vznikem. Komise může být nadřízeným orgánem jen v případech, kdy zákon o pobytu cizinců stanoví její působnost, tj. až od roku 2011.

23. V daném případě bylo rozhodnutí o trvalém pobytu vydané oblastním ředitelstvím cizinecké policie v roce 2006, tj. tehdy v kompetenci Policie ČR, nikoli Ministerstva vnitra. Komise je však nadřízeným orgánem Ministerstva vnitra (v případech rozhodnutí v prvním stupni), nikoli Policie ČR. Proto ani dnes nemůže vystupovat v pozici nadřízeného správního orgánu ve vztahu k rozhodnutím vydaným policií před rokem 2011. Z uvedeného vyplývá, že žalovaná svým rozhodnutím ze dne 10. 6. 2025 vyslovila nicotnost ve vztahu k rozhodnutí ze dne 7. 12. 2006 o povolení k trvalému pobytu vydaného oddělením cizinecké policie, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, aniž by k tomu byla věcně příslušná, neboť nebyla nadřízeným správním orgánem správnímu orgánu, který (dle jejího názoru) nicotné rozhodnutí vydal, jak požaduje ustanovení § 77 odst. 2 správního řádu.
24. Jak vyplývá z výše citovaného ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s., soud vysloví rozsudkem nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zjistí-li, že trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost. Prohlášení nicotnosti je totiž nástrojem k odstranění těch nejzávažnějších vad, jimiž jsou postižena rozhodnutí správních orgánů, a to svojí povahou takových, že úkon, který správní orgán učinil, nelze považovat v důsledku zjištěné vady vůbec za správní akt, tj. projev výkonu pravomoci správního orgánu v právním smyslu. Mezi takové závažné vady patří právě i situace, pokud rozhodnutí trpí vadou věcné nepřislušnosti, tj. rozhodnutí, v němž by správní orgán rozhodl zcela mimo okruh své věcné působnosti.
25. Vzhledem k uvedenému proto musel krajský soud vyslovit nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2025 ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. Nutno konstatovat, že za této situace pozbyly další námitky žalobce na významu.
26. Nad rámec uvedeného krajský soud přesto dále poznamenává, že se žalovanou není možno souhlasit v tom, že je nicotné rozhodnutí oddělení cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové ze dne 7. 12. 2006 podle § 77 správního řádu. Jak je uvedeno shora, podle odst. 1 tohoto ustanovení platí, že „... *nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu*“. Byť žalovaná ve výroku svého rozhodnutí neuvedla výslovně, pod který odstavec zmíněného ustanovení, resp. pod kterou část odstavce prvního podřadila vyslovení nicotnosti rozhodnutí, z odůvodnění jejího rozhodnutí lze dovodit, že rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu vydané na jméno jiné osoby než žalobcovo (z důvodů tam popsaných), „trpí vadou, pro níž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu“ (viz strana 3 odůvodnění rozhodnutí žalované).
27. V projednávané věci však za popsaného skutkového stavu podmínky pro prohlášení nicotnosti rozhodnutí ze dne 7. 12. 2026 podle § 77 odst. 1 správního řádu splněny nejsou. K tomu je nutno připomenout podstatu nicotnosti jako nejzávažnější vady rozhodnutí správního orgánu, jak ji vymezil rozšířený senát již v rozsudku ze dne 13. 5. 2008, čj. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS (zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz): „*Nicotnost představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí, je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není ‚běžným‘ rozhodnutím nezákonným, nýbrž ‚rozhodnutím‘, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky.*“

28. Dále pak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém pozdějším rozhodnutí ze dne 12. 12. 2023, čj. 9 Ao 37/2021-57, č. 4562/2024 Sb. NSS, zopakoval a dále rozvedl, že „v obecné rovině rozšířený senát ustáleně vychází z toho, že nicotnost způsobují pouze mimořádně závažné vady rozhodnutí. Rozhodnutí je tudíž nicotné tehdy, trpí-li natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí považovat nelze; příkladem takových vad je absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS, a v něm citovaná předchozí judikatura správních soudů). Při posuzování, zda je vada závažná, je klíčová její intenzita, nikoliv to, zda ji lze přesně kvalifikovat – podřadit pod některou z vad zmíněných v předchozím bodě“. Rozšířený senát dále dospěl k závěru, že „má-li – v obecné rovině – určitá vada správního aktu způsobovat jeho nicotnost, musí být nejen závažná, ale také zjevná. Požadavek zjevnosti je naplněn, jestliže by osoba obeznámená s právními a skutkovými okolnostmi případu byla schopna tuto vadu rozpoznat. Jde o objektivizované posouzení prováděné správním soudem, případně jiným orgánem. Není podstatné, zda danou vadu identifikovali účastníci (dotčené osoby) v příslušném řízení, pokud ji (objektivně nazíráno) identifikovat mohli.“
29. Žalovaná postavila své rozhodnutí na závěru, že nicotnost rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu z roku 2006 spočívá v tom, že cizinec, který skutečně žádost podal a následně průkaz převzal, nebyl N. A. T., nar. xx, ale V. T. H., nar. xx. Tento závěr však vzhledem k vymezení a samotné podstatě nicotnosti nemůže obstát. Tím se krajský soud nesnaží říci, že by rozhodnutí z roku 2006 o povolení k trvalému pobytu bylo bezvadné. Z dokazování provedeného následně ve správním řízení bezpochyby vyplývají konkrétní skutečnosti o záměrné záměně identity žadatele o pobyt s jinou osobou. V nyní řešené věci tak vadou trpí *de facto* postup, který k vydání rozhodnutí vedl, samo rozhodnutí však není nicotné, ale zřejmě nezákonné.
30. K tomu lze připomenout i Nejvyšším správním soudem vyložený rozdíl mezi nezákonným a nicotným rozhodnutím: „Nezákonné rozhodnutí existuje, je právně závazné, vynutitelné a vychází se z presumpce jeho správnosti, dokud není zrušeno. Proti němu lze brojit opravnými či dozorčími prostředky, avšak pokud tyto nejsou včas a řádně uplatněny, zůstává nezákonné rozhodnutí objektivně existující a nelze ho již odstranit. Naproti tomu se na nicotné rozhodnutí vždy hledí jako na neexistující, zdánlivé, nezakládající žádné právní následky, a proto nemusí být respektováno a veřejnou mocí dokonce ani nesmí být vynucováno. Nicotnost nelze zhojit uplynutím času a může tak k ní být přihlédnuto kdykoliv z úřední povinnosti“ (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, čj. 7 As 100/2010-65, č. 2837/2013 Sb. NSS).

V. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené tak krajskému soudu nezbylo, než výrokem I. tohoto rozsudku vyslovit nicotnost rozhodnutí žalované ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch

žalobce, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000 Kč. Zástupce žalobce učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 4.620 Kč (§ 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 9 odst. 4 písm. d/ ve spojení s § 7 cit. vyhlášky), rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 450 Kč. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce 13.140 Kč.

33. Krajský soud zavázal žalovanou povinností žalobci prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. srpna 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu